

DOI: 10.20535/2522-1078.2025.1(17).326768

УДК УДК 811.81.42.161.2'373.7'42

Надходження до редакції: 15.03.2025

Прийняття до друку: 03.04.2025

Садова Л. О.

канд. філол. наук, доц. кафедри іноземної та української філології Луцького національного технічного університету, м. Луцьк, Україна, sadova.edu@gmail.com

ORCID: 0009-0001-1202-5411

Мялковська Л. М.

д-р філол. наук, проф. кафедри іноземної та української філології Луцького національного технічного університету, м. Луцьк, Україна, lmyalkovska@lutsk-ntu.com.ua

ORCID: 0000-0002-9044-1496

Sadova L.

Ph.D. in Philology, Associate professor of Department of Foreign and Ukrainian Philology, Faculty of Digital Educational and Social Technologies, Lutsk National, sadova.edu@gmail.com

ORCID: 0009-0001-1202-5411

Mialkovska L.

Doctor of Philology, Professor, Professor of the Department of Foreign and Ukrainian Philology, Lutsk National Technical University, Lutsk, Ukraine, lmyalkovska@lutsk-ntu.com.ua

ORCID: 0000-0002-9044-1496

**ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕПОРТАЖУ В СУЧАСНИХ
ДРУКОВАНИХ ЗМІ (НА ПРИКЛАДІ ВИДАННЯ
«ЛОКАЛЬНА ІСТОРІЯ»)**

**THE REPORTAGE GENRE SN MODERN PRINT MEDIA
(BASED ON THE EXAMPLE OF THE LOKAL HISTORY MAGASINE)**

У роботі проаналізовано специфічні особливості жанру репортажу в сучасних ЗМІ. У дослідженні виокремлено основні види та тематичні групи репортажів видання, окреслено їх проблематику, жанрові особливості. Вивчення специфіки жанру репортажу в сучасних друкованих періодичних виданнях належить до актуальних досліджень, оскільки воно дає змогу визначити специфічні особливості цього жанру, окреслити перспективи його розвитку в українських ЗМІ.

У статті аналізується жанр репортажу як одна з ключових форм журналістського контенту в друкованих засобах масової інформації. Розглянуто історичний розвиток репортажу, його особливості та роль у сучасному медіа-просторі. Особлива увага приділяється функціям жанру: інформаційній, пізнавальній, комунікативній та естетичній. Визначено, що репортаж поєднує елементи фактології, емоційної насиченості та суб'єктивного погляду журналіста, що дозволяє читачу стати безпосереднім «свідком» подій.

Проаналізовано основні структурні складові репортажу, а також способи використання стилістичних засобів для підвищення емоційного впливу на аудиторію.

Акцент зроблено на значенні особистого досвіду журналіста, його здатності спостерігати та передавати атмосферу подій.

У статті розглядаються сучасні виклики, з якими стикається репортаж у друкованих ЗМІ, зокрема конкуренція з цифровими медіа, скорочення уваги аудиторії та економічні обмеження редакцій. Автор підкреслює, що попри ці труднощі, репортаж залишається важливим інструментом для формування суспільної думки, підтримки довіри до медіа та створення якісного журналістського контенту.

Ключові слова: жанр, репортаж, медіа, періодичні видання, ЗМІ.

This study analyzes the specific features of the reportage genre in modern media. The research highlights the main types and thematic groups of reportage in the publication, outlines their issues, and examines their genre characteristics. Studying the specifics of the reportage genre in contemporary print periodicals is a relevant area of research, as it allows for identifying the distinctive features of this genre and outlining prospects for its development in Ukrainian media.

The article analyzes reportage as one of the key forms of journalistic content in print media. It examines the historical development of reportage, its characteristics, and its role in the modern media landscape. Particular attention is given to the functions of the genre: informational, educational, communicative, and aesthetic. It is noted that reportage combines elements of factuality, emotional depth, and the journalist's subjective perspective, allowing readers to become direct «witnesses» of events.

The study identifies the main structural components of reportage, including the introduction, main body, and conclusion, as well as the use of stylistic devices to enhance emotional impact on the audience. The emphasis is placed on the importance of the journalist's personal experience, their ability to observe, and their skill in conveying the atmosphere of events.

The article discusses modern challenges faced by reportage in print media, such as competition with digital platforms, declining audience attention spans, and economic constraints of editorial offices. The author highlights that despite these challenges, reportage remains an essential tool for shaping public opinion, maintaining trust in the media, and producing high-quality journalistic content.

Keywords: genre, reportage, media, periodicals, mass media.

Постановка проблеми. Для сучасної журналістики властиве різноманіття жанрів, які виникають унаслідок трансформації медійної сфери, але одним із провідних залишається жанр репортажу. Створюючи репортаж, журналіст збирає інформацію, знаходячись у певних просторових координатах, і передає людям, які знаходяться в інших просторових координатах. До цього зводиться головна суть роботи над репортажем.

Репортаж вимагає журналістської майстерності, роботи репортера — бути на місці й бачити все на власні очі, чути все на власні вуха, щоб не вигадувати, а описувати реальність такою, як вона є, описувати дуже деталізовано, прискіпливо, з усіма голосами, які там звучали, відтворити всі голоси максимально точно, не додумувати їх [13].

Огляд літератури. Жанр репортажу став об'єктом наукових зацікавлень багатьох науковців. Теоретичні засади функціонування репортажу здійснили Ж.-Д. Буше [3], М. Василенко [4], М. Галлер [5], В. Здорова [6]. Дослідниця О. Бикова розглянула історію становлення жанру репортажу в Україні [2]. На специфіці художнього репортажу зосередили увагу Л. Белей, О. Карпінська [7], А. Ютченко [13].

Репортажі у сучасних друкованих ЗМІ залишалися поза увагою дослідників, що зумовлено зниженням інтересу читачів до друкованих періодичних видань на користь онлайн-ЗМІ, а отже, й поступовим занепадом таких періодичних видань. Вивчення специфіки жанру репортажу в сучасних друкованих періодичних виданнях належить до актуальних досліджень, оскільки воно дає змогу визначити специфічні особливості цього жанру, окреслити перспективи його розвитку в українських ЗМІ.

Об'єкт дослідження — специфіка жанру репортажу на матеріалі журналу «Локальна історія» за 2021–2024 рр.

Предмет дослідження — мовностильові особливості та тематичні групи репортажів в журналі «Локальна історія» за 2021–2024 рр.

Мета дослідження — проаналізувати особливості репортажу на сторінках видання «Локальна історія». **Матеріалом** для дослідження слугували 110 текстів репортажів журналу «Локальна історія» за 2021–2024 рр. Журнал «Локальна історія» — український суспільно-політичний друкований ЗМІ, заснований 2019 року Віталієм Ляскою. Видання порушує історичні, культурні та суспільні проблеми та активно набуває популярності читачів.

На прикладі видання «Локальна історія» стає зрозуміло, що друковане видання із відповідальним підходом до відбору текстів разом із якісним поліграфічним оформленням може зацікавити читачів, здобути значне коло передплатників та утримувати їх протягом кількох досить нелегких для України років. Активний розвиток таких видань свідчить про інтерес сучасного читача до друкованих видань, а також про появу протягом останніх років друкованих видань, орієнтованих водночас на широке коло читачів та читачів-інтелектуалів, появу видань, що

прагнуть на високому рівні висвітлювати проблеми української культури, історії, літератури, національної свідомості.

Методи. У дослідженні застосовано ряд наукових методів, що дозволили проаналізувати специфіку об'єкта дослідження. За допомогою описового методу окреслено особливості репортажу в друкованих виданнях. Метод аналізу використано під час опрацювання текстів репортажів. Метод синтезу застосовано на етапі узагальнення та систематизації опрацьованого матеріалу. Для визначення кількісного співвідношення різних видів репортажів використано статистичний метод. Порівняльний метод застосовано для окреслення відмінностей між видами репортажів.

Результати. У проаналізованих номерах видання «Локальна історія» засвідчено 110 репортажів. На сайті видання розміщено повні текстові матеріали репортажів, які залучено до аналізу.

Вагому частину проаналізованих репортажів становлять тематичні або пізнавальні репортажі, в яких увагу читача зосереджено на важливих для української культури та історії населених пунктах.

Серед репортажних матеріалів виявлено тематичні репортажі про населені пункти, пов'язані з життям і творчістю українських письменників (13 репортажів): село *Моринці* у біографії Тараса Шевченка (А. Любка «1000 і 300 Шевченків»), село *Нагуєвичі* (Іван Франко) (С. Грицюк «Сіль, нафта й упирі Франкового села»), село *Рахнівка*, місто *Київ* (Василь Стус) (В. Курико «Міліція Стуса посадила, міліція хоче його реабілітувати»; Л. Белей «Ці місця пам'ятають поета»), село *Сковородинівка* (Григорій Сковорода) (І. Дідушок «Сковорода в тіні лип і міту»; О. Максименко «Сковорода на лінії фронту»); громадських діячів (міста *Париж*, *Полтава* в біографії Симона Петлюри (М. Палієнко «Паризькі адреси головного отамана»; Л. Белей «Мала батьківщина Симона»), село *Старий Угринів*, міста *Мюнхен*, *Лондон* (Степан Бандера) (В. Молодій «Призабутий Старий Угринів»; Ю. Юзич «Степан Попель із Kreittmajrstrasse»; А. Олійник «Перший законспірований»), село *Терновиця* (К. Москалюк «Терновиця, яка охрестила Шептицького»), місця Василя Симоненка (Р. Мокрик «28 коротких років Василя Симоненка. Подорож місцями поета»).

Автори зосереджують увагу насамперед на сьогоденні населеного пункту, тих реаліях та проблемах, які хвилюють його жителів. Так, у репортажі Андрія Любки «1000 і 300 Шевченків» автор акцентує на викликах сьогодення, з якими зіткнулися сучасні мешканці сіл Моринці та

Кирилівка: проблеми з водопостачанням, зникнення сіл з мапи України через масовий виїзд сільських мешканців у міста тощо [9].

Часто тематичний репортаж зосереджує увагу на діяльності певного музею, нагадує віртуальну екскурсію музеєм, концентруючи увагу на тому, щоб якомога детальніше та яскравіше розповісти про експозицію музею, а також про реалії його функціонування (11 репортажів). У такий спосіб журналіст намагається популяризувати маловідомі для широкого кола культурні локації, що заслуговують на увагу відвідувачів (А. Олійник «Перший законспірований» (про музей Степана Бандери в Лондоні); В. Курико «Міліція Стуса посадила, міліція хоче його реабілітувати» (про музей Василя Стуса в селі Рахнівка); Н. Терамає «Нас боронять боги: як в Одесі шукають нові смисли і нових героїв» (про виставку, присвячену історії легендарного острова Зміїний, у Одеському археологічному музеї НАН України); Л. Белей «Майдан: музей in situ» (про музей Майдану); А. Кокора «Криївка, до якої водять росіян» (про музей-криївку у селі Завадів на Львівщині); Л. Белей «Переяславські храми історії» (про музей-скансен, що належить до Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав»); Ю. Пуківський, Х. Федечко «Скарби гуцульської старовітчини» (про приватний етномузей гуцульських старожитностей Богдана Петричука); Л. Белей «Важка авіація і легковажність» (про музей важкої бомбардувальної авіації у Полтаві), А. Семиженко «Тут створювали нових людей. Про перший у світі й найбільший у Європі меморіал жертвам комуністичного терору» (про меморіал жертвам комуністичного терору в містечку Сигет в Румунії), К. Москалюк «Уламки неба» (про музей загиблих літаків у селі Хоросно поблизу Львова), (М. Піщик «Хранителька музею Дзиндри»).

Засвідчено ряд репортажів, які висвітлюють історію маловідомих сіл України. Такі тематичні репортажі розкривають історію України крізь призму локальних історичних матеріалів, минуле виразно проглядається в яскравих деталях сьогодення цих сіл. Так, у матеріалі О. Лівіцької «Тут живе сім'я загиблого від рук ОУН» порушено проблему радянської пропаганди та того, наскільки довго її наративи проіснували вже в незалежній Україні. Такою виразною деталлю, що красномовно свідчить про живучість ідеологем радянського часу, стали таблички, які в селі Тоболи на Волині прикріплювали до будинків, бездоказово тавруючи ОУН [8]. У матеріалі О. Лівіцької «Земля, що повертає протигази» деталлю, що нагадує про історичне минуле, є про-

тигази, які стали мовчазним доказом того, що в період Першої світової війни у волинському селі Тоболи було застосовано хімічні атаки. Наводячи ряд таких деталей, авторка розкриває сучасні сенси в уроках минулого, часто натякаючи на них, лише підводячи читача до власних висновків.

Журналісти видання «Локальна історія» відкривають для читача маловідомі куточки України, які багаті на історичну спадщину, культурні надбання, можуть зацікавити своїм специфічним колоритом, непересічністю, збагатити уявлення про українську культуру та історію в цілому. Засвідчено ряд репортажів про такі маловідомі населені пункти (17 репортажів): *Бердичів* (Х. Копіра «Бог — один. Навіть у Бердичеві»), *Борщовичі* (В. Молодій «Борщовичі: квіти, яблука і вбивця Бандери»), *Верхньокам'янське* (Х. Терен «Село, у якому літають янголи»), *Гусятин* (В. Молодій «Кордон між двома Гусятинами»), *Демня* (Г. Пагутяк «Каменярі з Демні»), *Добрянка* (В. Курико «Вода для наброду»), *Криворівня* (А. Кокора «Село, яке має два храмових свята»), *Оглядів* (Г. Пагутяк «Оглядів. Між домовиною і колискою»), *Опішня* (Д. Буцманенко «Земля 100 видів глини. Опішня, гончарство і Кричевський»), *Рай* (В. Молодій «Хто заслуговує на Рай»), *Тоболи* (О. Лівіцька «Тут живе сім'я загиблого від рук ОУН»), О. Лівіцька «Земля, що повертає протигази»), *Трахтемирів* (П. Троць «Трахтемирів: благословляв козаків, палив олігархів»), *Терновиця* (К. Москалюк «Терновиця, яка охрестила Шептицького»), *Угнів* (Г. Пагутяк «Угнів: що там є і чого нема»), *Усть-Чорна* (Л. Белей «Усть-чорнянський штрудель»), *Фрумушика* (А. Вацик «Фрумушика: 50 маленьких Ленінів і один великий чабан»).

Маленьке село в репортажах видання «Локальна історія» часто постає як місце боротьби українців та незалежність, сучасні села невіддивно прив'язані до свого минулого, до історії боротьби українців, що тривала протягом багатьох століть та охопила чи не повністю ХХ століття. У фокусі уваги журналіста не лише історичний контекст, а й національна свідомість сучасних українців, ставлення їх до свого минулого. Ряд репортажів (6 матеріалів) висвітлює минуле та сьогодення таких населених пунктів, як *Колки* (О. Лівіцька «Розстріляна з неба»: слідами Колківської республіки»), *Подусільна* (В. Молодій «Втрати і здобутки Подусільної»), *Батурин* (П. Стех «Батурин: спотворена історія»), *П'ятихатки* (П. Стех «П'ятихатки. «Катинь» під Харковом»), *Конотоп* (П. Стех «Конотоп: місто відьми та битви»), *Холодний Яр* (В. Молодій «Рух, який неможливо зупинити»).

Після повномасштабного вторгнення видання «Локальна історія» опублікувало ряд репортажів із деокупованих територій, які висвітлюють історію сучасної боротьби українців за свободу (6 матеріалів). Серед публікацій з деокупованих територій виявлено репортажі з *Бучі* (К. Москалюк «Буча. Два місяці без окупантів»), *Бородянки* (К. Москалюк «Бородянка. Місто зруйнованих помешкань»), *Чернігова* (В. Курико «Чернігів у вогні. Архітектура, яку ми втрачаємо», В. Курико-Агієнко «Чернігів в оточенні «змій»»), *Сум* (Н. Терамає «Уперше в життя зрозуміла, що так можна любити Україну»).

Засвідчено ряд репортажів, які висвітлюють сучасний український спротив на передовій та в тилу (7 репортажів): події репортажі К. Москалюк «Замаскувати та об'єднати», К. Москалюк «Львів допомагає», К. Москалюк «Дев'ять тисяч порцій в день. Як працює польова кухня у Львові», а також тематичні репортажі К. Москалюк «Уяви, що всі люди живуть в мирі». Фоторепортаж із львівського вокзалу). Журналістки вирушають на передову, у бліндаж, в автомобіль госпітальєрів, щоб максимально емоційно та точно передати все, що побачили, досягти максимальної емоційної напруги, яку транслюють читачеві через зорові, слухові, нюхові, дотикові образи, які створюють цілісну картину страшних реалій війни: «Водій акуратно об'їжджає бездоріжжя, зустрічні машини зупиняються на узбіччі. В середині екіпажу тиша, яку раз у раз розтинають лагідні голоси «госпів». Військові мовчать. Хтось переписується з рідними, хтось читає новини, найважчі марять. Запахи різкі: кров, сеча, піт, антисептики й енергетики. Біля кожного бійця є парамедик — потрібно тримати контакт. Комуś замінюють ковдру, дренажі, наповнені збирачі на порожні, комуś тримають кисневу маску» [1]. (Д. Анастасєва «Бути соняшником у степах Донбасу» (про роботу добровольчої організації парамедиків «Госпітальєри»); Д. Анастасєва «Між руїнами та повітряними кульками» (про побут у бліндажі українських артилеристів), О. Максименко «Бахмут. Міст спасіння», О. Максименко ««Огонь новий з Холодного Яру». Як воює 93-тя бригада»). Об'єктом уваги журналіста стає і місто, часто мегаполіс із його історією, культурою, автентичною атмосферою та своєрідним колоритом (5 репортажів): *Дніпро* (Л. Белей «Безбар'єрність порогів»), *Козятин*, *Ніжин*, *Сіверськ*, *Донецьк* (С. Ославська «Троянди та супермаркети»), *Славутич*.

Простір української культури та осередки українства активно формувалися і за кордоном, що зумовило ряд публікацій про українські

громади в різних куточках світу (3 репортажі): М. Беспалов «У пошуках Єви. Історія про війну, чуму та еміграцію»; О. Слущенко «Nashe Ihude всюди. Українська діаспора в Бразилії». Після повномасштабного вторгнення репортажі, що висвітлювали життя українців за кордоном, торкалися проблеми життя переселенців за кордоном (М. Беспалов «Смарагдовий Клин: Ірландія зустрічає українців»).

Часто населений пункт стає відправною точкою для розкриття та характеристики письменника або громадського діяча, по-новому переосмислює його постать, дає змогу заглибитися у його біографію, специфіку творчого процесу. Мандрівка журналіста в невелике село передає багатство сенсів, якими жило та живе село, а також розкриває постать маловідомого для широкого кола читачів громадського, культурного чи літературного діяча, який заслуговує на популяризацію. Ряд репортажів ознайомлює читача із маловідомими українськими діячами, постаті яких варті уваги та поглибленого вивчення (7 репортажів): *Микола Лемик* (В. Молодій «Лемикові, що за фосою»), *Федір і Ніл Хасевичі* (О. Лівіцька «Маловідомий брат відомого Хасевича»), *отець Михайло Зубрицький* (Н. Кляшторна «Місія отця Зубрицького»), *Михайло Коцюбинський* (В. Курико «Діти Коцюбинського. Сини класика наближали російську навалу в Україну, а правнук — виганяв»), *Леся Курбас* (П. Стех «Довга дорога на схід Леся Курбаса»), *Андрій Чайковський* (Г. Пагутяк ««У Олі нема долі». Слідами літературних героїв з повісті Андрія Чайковського»), *Осип Турянський* (Г. Пагутяк «Між домовиною і колискою»).

У тематичному репортажі портретного спрямування об'єктом уваги журналіста може бути не лише значимий для української культури діяч, а й «антигерой», відомий своїми негуманними та жорстокими вчинками. Серед таких репортажів засвідчено матеріал про Івана Дем'янюка «Сліди «Диявола по сусідству», що є своєрідним репортажем-розслідуванням, яке ґрунтується на гіпотезі односельців Івана Дем'янюка. До журналістського розслідування та аналітичних жанрів журналістики тяжіє репортаж В. Молодія «З днем народження тебе, ветеране КДБ!», який присвячений аналізу діяльності ветерана КДБ Петра Лубеннікова, кар'єра якого була побудована «завдяки» особливій жорстокості у боротьбі з ОУН, яку він проявляв на допитах.

Серед репортажних матеріалів видання «Локальна історія» засвідчено матеріали, що висвітлюють важливі для українців етнокультурні реалії, часто відображені в виробках традиційних для українців реме-

сел, що стали культурним надбанням українців: *опішнянська кераміка* (Д. Буцманенко «Земля 100 видів глини. Опішня, гончарство і Кричевський», Є. Райська «Три кольори мої, три кольори»), *ліжники* (К. Москалюк «Ліжник — ковдра з характером»), *народний живопис* (К. Москалюк «Ласкаво просимо. Наївне мистецтво українських брам»), народна архітектура (В. Курико «Чернігів у вогні. Архітектура, яку ми втрачаємо»), *автентичний спів* (В. Молодій «Виводи» містичного Полісся. Автентичні співи Домініки Чеkun»), *каменярство* (Г. Пагутяк «Каменярі з Демні»).

Специфічним різновидом репортажів у виданні «Локальна історія» стали історичні фоторепортажі, що оприлюднюють світлини відомих фотографів з різних територій України початку ХХ століття. Автор такого репортажу розкриває постать фотографа, що вдало доповнює такий матеріал, даючи читачеві цілісне та повне уявлення про реалії того часу (7 матеріалів): М. Маркович «У медовий місяць із фотокамерою. Фердинанд Бучина та його мандри Закарпаттям», М. Маркович «Той, що першим фотографував Карпати», М. Маркович «Війна і LIFE: фотомандрівка американки Маргарет Бурк-Вайт на Закарпаття», Г. Казакевич «Міф про добробут радянської людини від фотографа Роберта Капи», К. Москалюк «Найкрасивіша дівчина в Галичині». 1920-ті на світлинах із приватної колекції», М. Маркович «Коли люди боялись фотоапарата: як на Закарпатті працювала перша фотографка Амалия Кожмінова», М. Маркович «Аліса у воєнному краї: Перша світова в об'єктиві Аліси Шалек».

Наскрізна ідея репортажів цього типу — збереження культурної спадщини українців — властива і для окремих тематичних репортажів, присвячених українським реаліям культури, яким загрожує знищення (5 репортажів): Д. Буцманенко «Як зникає Куяльник», М. Драпак «Понівечене прикордоння», С. Ославська «Палац у буракових полях» (про неоготичний палац Ґрохольських-Терещенків), М. Драпак «Маріуполь та греки: зберегти свій дім», В. Курико «Чернігів у вогні. Архітектура, яку ми втрачаємо», О. Максименко «Сковорода на лінії фронту».

Поодинокими матеріалами представлено подієві репортажі, що зумовлено специфікою та тематикою видання. Яскравим та вдалим зразком подієвого репортажу є матеріал Н. Терамає «Повернення «Щедрика». 100 років по тому». Авторка зосереджує увагу на зорових, слухових образах, схоплює яскраві деталі, розкриває їх символізм. Багатство зорових, слухових образів, яке вміло поєднане з історичними коментарями,

занурює читача в атмосферу музичного дійства, робить його учасником, глядачем та слухачем концерту. Ідейне спрямування матеріалу глибше — залучити читача до кола однодумців зі спільними культурними цінностями, створити атмосферу причетності кожного з читачів до визначних для українського народу культурних та мистецьких подій.

У досліджуваних матеріалах виявлено подієві репортажі та фоторепортажі, що після повномасштабного вторгнення висвітлювали діяльність українців в тилу («Дев'ять тисяч порцій в день. Як працює польова кухня у Львові», «Замаскувати та об'єднати», ««Уяви, що всі люди живуть у мирі». Фоторепортаж із львівського вокзалу»).

Серед репортажів видання «Локальна історія» виявлено ряд художніх репортажів. Таким матеріалам властива вільна композиція, на першому плані суб'єктивні спостереження автора. У репортажах Г. Пагутяк багатство сенсів, закладених авторкою, розкривається через окремі натяки, міркування авторки, що висловлені ніби побіжно, принагідно. «Сюди приїжджають люди. Бачать спершу *гінсову* жінку з хлібом на рушнику, потім їх зустрічає архангел Михаїл з піднятим мечем, а далі — *недекомунізований пам'ятник* радянським солдатам, за яким причаївся металевий тризуб. Демонтувати той громіздкий монумент повністю не можна: *на стелі з іменами тих, хто воював за Сталіна, або прислужував енкаведистам, відправляючи на смерть сусідів і навіть родичів*, звили гніздо бузьки. Вони відлетіли на зиму, але ж повернуться». «Коло церкви, гарної всередині, але зовні *спотвореної любителями вагонки й золотої бляхи*, є висока символічна могила Січових Стрільців». «Але він помер торік, — каже вона суворо. — І нічого вам не повість, а я нічого не знаю. *Мертві не скажуть, живі не знають*». «У книжці про історію села *Оглядів немає сліз пані Стефи*, яка разом із мамою 12 років прожила в Казахстані. У квітні 1941 року трирічною дитиною її посадили в потяг. Останньої миті батька витягли з вагона (за доносом односельця) і згодом розстріляли». «Якщо історична пам'ять не заторкує серця, то довго вона не проіснує» [2].

До художніх репортажів відносимо також матеріали Г. Пагутяк «Каменярі з Демні», А. Кокори «Село, яке має два храмових свята», Г. Пагутяк «Угнів: що там є і чого нема», М. Беспалова «У пошуках Єви. Історія про війну, чуму та еміграцію», В. Молодія ««Виводи» містичного Полісся. Автентичні співи Домініки Чекун».

Мова досліджуваних репортажів максимально образна, сконденсована, наповнена сенсами. Яскравість репортажу досягається завдяки

майстерному володінню словом, зокрема лексичним багатством української мови. Автор спонукає читача заглиблюватися в текст, насолоджуватися текстом, працювати над його осмисленням. У мову репортажів органічно вплетені оригінальні рідковживані лексеми.

Висновки. Для репортажів видання «Локальна історія» властиве тематичне різноманіття. Автори видання порушують проблеми життя міст та сіл України, зосереджують увагу читачів на важливих для української культури об'єктах: музеях, меморіальних комплексах. Ідейне спрямування матеріалів — залучити читача до кола однодумців зі спільними культурними цінностями, створити атмосферу причетності кожного з читачів до визначних для українського народу історичних, культурних та мистецьких реалій.

Серед репортажів видання переважають тематичні репортажі, меншою кількістю репортажів представлено подієві репортажі. Засвідчено ряд художніх репортажів із високою образністю мови. Тексти репортажів у виданні «Локальна історія» значні за обсягом, деталізовані, доповнені кольоровими ілюстраціями.

Мова текстів репортажів образна, максимально сконденсована, наповнена яскравими образами-деталлями, що вдало доповнені фотоілюстраціями. Розлогість текстів репортажів та багатство фотоілюстрацій зумовлені специфікою друкованих видань, де така подача матеріалу є своєрідною обов'язковою вимогою. Репортажі видання «Локальна історія» засвідчують специфіку жанру репортажу в друкованих ЗМІ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Анастасьєва Д. Бути соняшником у степах Донбасу [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/buti-soniashnikom-u-stepakh-donbasu/> (дата звернення: 25.11.2024).
2. Бикова О. (2020). Історичні особливості функціонування репортажу в українській пресі. *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere*. С. 299–312.
3. Буше Ж.-Д. Репортаж у друкованій пресі. Київ, 2003. 104 с.
4. Василенко М. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі. Київ: Вид-во Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. 236 с.
5. Галлер М. Репортаж. Київ: Академія Української преси, Центр Вільної Преси, 2011. 348 с.

6. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості. Львів: ПАЇС, 2004. 268 с.
7. Карпінська В. Жанрові особливості художнього репортажу (на прикладі збірки репортажів «Єгипет: харам, халяль» Пьотра Ібрагіма Кальваса). Теле- та радіожурналістика. 2020. Вип. 19. С. 184–192.
8. Лівіцька О. Тут живе сім'я загиблого від рук ОУН [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tut-zhive-simia-zagiblogo-vid-ruk-oun/> (дата звернення: 25.11.2024).
9. Любка А. 1000 і 300 Шевченків [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tisiacha-i-trista-shevchenkiv/> (дата звернення: 25.11.2024).
10. Мялковська, Л. М., Жванія, Л. В., & Войтенко І. Г. (2023). Екологічна культура в сучасних медіа в Україні. Обрії друкарства, (2(14), 140–153. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2023.2\(14\).295278](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2023.2(14).295278)
11. Пагутяк Г. Оглядів. Між домовиною і колискою. [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/ogliadiv-mizh-domovinoiu-i-koliskoju/> (дата звернення: 25.11.2024).
12. Тиха, Л. Ю., & Мялковська, Л. М. (2024). Мовна організація тексту у жанрі журналістських розслідувань (на матеріалі регіональних інтернет-видань). Обрії друкарства, (2(16), 109–121. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2024.2\(16\).319073](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2024.2(16).319073)
13. Ютченко А. Художній репортаж: між фактом і вигадкою [Електронний ресурс]. URL: <http://litakcent.com/2017/12/28/hudozhniy-reportazh-mizh-faktom-i-vigadkoju/> (дата звернення: 25.11.2024).

REFERENCES

1. Anastasieva, D. Buty soniashnykom u stepakh Donbasu [To be a sunflower in the steppes of Donbas]. URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/buti-soniashnykom-u-stepakh-donbasu/>
2. Bykova, O. (2020). Istorychni osoblyvosti funktsionuvannia reportazhu v ukraïnskii presi [Historical Features of the Functioning of Reporting in the Ukrainian Press]. Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere. pp. 299–312.
3. Bouchet, J.-D. (2003). Reportazh u drukovanii presi [Report in the printed press]. Kyiv.
4. Vasylenko, M. (2006). Dynamika rozvytku informatsiinykh ta analitychnykh zhanriv v ukraïnskii presi [The dynamics of the development of

- informational and analytical genres in the Ukrainian press]. Kyiv: Vyd-vo Instytutu zhurnalistyky KNU imeni Tarasa Shevchenka.
5. Haller, M. (2011). Reportazh [Reportage]. Kyiv: Akademiia Ukrainskoi Presy, Tsentr Vilnoi Presy.
 6. Zdoroveha, V. (2004). Teoriia i metodyka zhurnalistyky [Theory and methodology of journalistic creativity]. Lviv: PAIS.
 7. Karpinska, V. (2020). Zhanrovi osoblyvosti khudozhnogo reportazhu (na prykladi zbirkky reportazhiv «Yegypet: Kharam, Khaliial» Piotra Ibragima Kalvasa) [Genre features of artistic reportage (on the example of the collection of reports «Egypt: haram, halal» by Piotr Ibrahim Kalvas)]. *Tele-ta Radiozhurnalistyka*, 19, 184–192.
 8. Livitska, O. Tut zhyve sim'ia zahybloho vid ruk OUN [The family of a person who died at the hands of the OUN lives here]. URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tut-zhive-simia-zagiblogo-vid-ruk-oun/>
 9. Liubka, A. 1000 i 300 Shevchenkiv [1000 and 300 Shevchenkos]. URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tisiacha-i-trista-shevchenkiv>
 10. Mialkovska, L. M., Zhvaniia, L. V., & Voitenko I. H. (2023). Ekolohichna kultura v suchasnykh media v Ukraini. [Environmental culture of modern media in Ukraine]. *Obrii drukarstva*, (2(14), 140–153. [in English].
 11. Pahutiak, H. Ohliadiv. Mizh domovynoiu i kolyskoiu [Between the house and the cradle]. URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/ogliadiv-mizh-domovynoiu-i-kolyskoiu/>
 12. Tykha, L. Yu., & Mialkovska, L. M. (2024). Movna orhanizatsiia tekstu u zhanri zhurnalistykykh rozsliduvan (na materialy rehionalnykh internet-vydan) [Linguistic organization of text in the genre of investigative journalism (based on the materials of regional online publications)]. *Obrii drukarstva*, (2(16), 109–121. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2024.2\(16\).319073](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2024.2(16).319073)
 13. Yutchenko, A. (2017). Khudozhnii reportazh: Mizh faktom i vyhadkoiu [Feature reporting: between fact and fiction]. URL: <http://litakcent.com/2017/12/28/hudozhnii-reportazh-mizh-faktom-i-vigadkoyu/>